

Recenze klimatické literatury je výsměch, napsal odvážný vědec

- CZ24 News | 14. dubna 2023

Richard Lindzen je vědec, který publikoval stovky odborných článků na téma klimatu. V minulém roce poskytl americké komisi pro cenné papíry svůj názor na navrhovaná pravidla zveřejňování ekologických informací ve výročních zprávách firem.

Richard Lindzen byl před odchodem na odpočinek profesorem na katedře Země, atmosféry a planetárních věd na univerzitě v Cambridge ve státě Massachusetts. Zabývá se fyzikou atmosféry. Byl hlavním autorem jedné kapitoly zprávy mezivládního klimatického modelu, která nesla název „Fyzikální klimatické procesy a zpětné vazby“. Publikoval přibližně 250 studií a knih a dostal ocenění mimo jiné od americké meteorologické společnosti.

Klíč k vědě

V červnu roku 2022 uvedl ve zprávě pro komisi pro cenné papíry následující:

Výběr, překlad, zkrácení, mezititulky autor.

Vědeckého poznání je dosaženo vědeckými metodami. Profesor Richard Feynman, nositel Nobelovy ceny za fyziku, to řekl takto:

„Porovnáme výsledky teoretických výpočtů s přírodou, porovnáme je s pozorováním, abychom zjistili, zda jsou správné. Pokud výsledky nesouhlasí s experimentem, jsou chybné. Toto jednoduché tvrzení je klíčem k vědě.“

Shoda mezi výsledky výpočtů a pozorováním přírodních jevů je měřítkem vědecké pravdy. Vědecký progres je neustálá interakce mezi teorií a pozorováním. Pozorování potvrzuje teorie a vylučuje ty, které nejsou pravdivé. To byla vědecká metoda v posledních tři sta letech.

Experiment versus konsensus

Vědecké poznání není určeno konsensem, ale experimenty a pozorováním. Historicky byl vědecký konsensus často špatně. Největší vědci historie byli největší přesně z toho důvodu, že odmítli konsensus.

Věda není určena názorem vlády. Richard Feynman ve své knize uvádí, že „žádná vláda nemá právo rozhodovat o pravdivosti vědeckých principů“.

Důležitost vědeckého principu, že vláda neurčuje, co je věda, byla prokázána, když Stalin jmenoval Trofima Lysenka carem ruské biologie. Pseudobiologie dominovala v Sovětském svazu čtyřicet let, protože Lysenko získal diktátorskou kontrolu, která vedla k nejlépe zdokumentovaným a děsivým příkladům politizace vědy. Lysenko měl silnou podporu vědců, kteří měli z jeho přízně prospěch. Zahynuly miliony lidí.

Věda není potvrzena recenzí jiného vědce. Recenze může být užitečná v mnoha oblastech vědy, ale nepotvrzuje pravdivost vědeckého tvrzení.

Klimatický alarmismus

Po desítkách let osobních zkušeností v oboru jsme zděšeni, že mnoho významných vědeckých časopisů propaguje nyní agendu klimatického alarmismu místo vědy. Studie, jejichž závěry jsou v rozporu s dogmatem klimatické změny, jsou recenzenty odmítány, přičemž se mnozí z nich obávají, že přijdou o granty, pokud vyjádří nějaké pochybnosti o blížící se klimatické katastrofě. Redaktoři časopisů dostali padáka za to, že publikovali články, které šly proti stranické linii.

Recenze klimatické literatury je výsměch. Je to kamarádčkování místo recenzování.

Tolik Richard Lindzen.

A něco málo o největším sovětském vědci:

Trofim Lysenko

Trofim Lysenko byl sovětský agronom a vědec, který se dostal do středu pozornosti ve dvacátých letech minulého století svými pokusy na zvýšení výnosů obilí. Poté se stal ředitelem institutu genetiky sovětské akademie věd. Odmítal Mendelovy poznatky o genetice a teorii přirozené selekce a místo toho prosazoval teorii lamarckismu. Podle ní může rodič přenést na svého potomka charakteristiky, které získal za svého života. Kováři, kterému díky jeho fyzicky náročné práci narostly svaly, se podle této teorie narodí fyzicky zdatný syn.

Konsensus nebo basa

Lysenko využil svůj politický vliv k potírání odlišných názorů. Více než 3 000 vědců přišlo o kariéru, bylo uvězněno nebo popraveno. Známý sovětský genetik Nikolaj Vavilov, prezident zemědělské akademie a Lysenkův mentor, zemřel ve vězení.

Mendelovská genetika v Rusku skončila. Lysenko tvrdil, že jím vynalezené zemědělské metody dramaticky zvýší výnosy plodin. Jednou z metod byla jarovizace. Pokud budou semena pšenice vystavena vlhku a nízké teplotě, mohou být seta na jaře místo na podzim. Nejen to. Lysenko argumentoval, že dokáže přeměnit rostlinné druhy. Z pšenice tvrdé tak chtěl vypěstovat pšenici setou tím, že ji bude dva až čtyři roky sít na podzim. Protože oba druhy mají jiný počet chromozomů, věděli vědci mimo Sovětský svaz, že to je nemožné.

Propaganda umí velké věci

Sovětská propaganda z něj udělala génia. Jeho kritikové byli označováni za fašisty nebo buržousty. Vědci byli nuceni veřejně odsoudit každou práci, která byla v rozporu s Lysenkovými výzkumy. Vládní noviny tiskly oslavné články, ve kterých popisovaly, jak přemění Sibiř v zemi sadů a zahrad.

Lysenkovy zemědělské praktiky přispěly k hladomoru v Rusku a Číně během kulturní revoluce. Takzvaný velký čínský hladomor z let 1959 až 61 je považován za jednu z největších katastrof způsobenou člověkem. Odhady hovoří o desítkách milionů obětí.

AUTOR: G. Sitař

[ZDROJ](#)